Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

№ 23. Warszawa, dnia 10 sierpnia 1927 r. Rok IX.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną gr. 85, poleconą 1 zł. 15 groszy. Prenumerata kwartalna 5 zł.; z dodatkiem „Zbiór orzeczeń taryfowych D-tu Ceł Min. Skarbu" — 7 zł. Cena dodatku oddzielnie — 1 zł. bez przesyłki. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji 148-03, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

Organizacja władz.

249.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 czerwca 1927 r.

o organizacji i zakresie działania izb skarbowych i podległych izbom urzędów skarbowych.

Na zasadzie art. 12, 13 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) oraz art. 17 ust. 3 i art. 119 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) zarządzam co następuje:

§ 1. Izby skarbowe mają następujący zakres działania:

1) wykonywują nadzór nad czynnościami podległych im urzędów skarbowych a w szczególności czuwają nad tem, aby podatki i opłaty, tudzież przychody z akcyz i monopolów państwowych były prawidłowo i we właściwym czasie wymierzane płacone i ściągane;

2) spełniają czynności połączone z wykonaniem budżetu państwowego, poruczone im przez właściwe przepisy i rozporządzenia Ministra Skarbu;

3) wykonują nadzór nad czynnościami podległych im kas skarbowych tak bezpośrednio, jako też za pośrednictwem urzędów podatków i opłat skarbowych lub też urzędów akcyz i monopolów państwowych;

4) orzekają: a) w pierwszej instancji—w sprawach nie zastrzeżonych Ministerstwu Skarbu, ani nie należących do zakresu działania urzędów skarbowych, b) w drugiej i ostatniej instancji w sprawach, należących do zakresu działania podległych im urzędów skarbowych, także przy udziale komisyj odwoławczych w wypadkach, ustawami przewidzianych (art. 8 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r.).

§ 2. Na czele izby skarbowej stoi prezes. Prezes izby skarbowej podlega pod względem osobowym i służbowym Ministrowi Skarbu.

Zastępcę prezesa wyznacza na jego wniosek Minister Skarbu z pośród naczelników wydziałów. Zakres działania zastępcy oznacza prezes. W razie niemożności pełnienia przez prezesa obowiązków

służbowych, przechodzą na zastępcę w okresie zastępstwa wszystkie prawa i obowiązki prezesa.

§ 3. Prezes izby skarbowej jest przełożonym wszystkich funkcjonarjuszów izby i podległych izbie urzędów; w obrębie swego okręgu mianuje i przenosi na inne miejsca służbowe jak również w stan spoczynku urzędników 5-ciu najniższych stopni służbowych (od XII — VIII) oraz wszystkich funkcjonarjuszów niższych; przenosi w stan spoczynku urzędników bez względu na stopień służbowy, na skutek wniesionej prośby, przy zaistnieniu warunków art. 28 lit. b) i c) ustawy emerytalnej; przedstawia Ministerstwu Skarbu opinję i wnioski w sprawach osobowych urzędników wyższych stopni służbowych; udziela zaliczek na płacę, zapomóg i remuneracyj urzędnikom i niższym funkcjonarjuszom w granicach wydanych przepisów; motywuje konieczność utrzymania względnie pomnożenia etatów jako też wogóle potrzebę sum preliminowanych w budżecie wydatkowym izby; posiada prawo nakładania kar porządkowych na podwładnych urzędników, tudzież zawieszania ich w czynnościach stosownie do obowiązujących w tym kierunku przepisów.

§ 4. Prezes izby skarbowej jest odpowiedzialny za prawidłowy bieg spraw skarbowych w okręgu izby, czuwa zatem bezpośrednio i za pośrednictwem naczelników wydziałów i urzędów nad czynnościami izby skarbowej i urzędów skarbowych, pilnuje ścisłego przestrzegania obowiązujących ustaw i przepisów skarbowych, śledzi pilnie rozwój życia ekonomicznego w podległym mu okręgu i na żądanie Ministerstwa Skarbu składa mu uwagi i wnioski w przedmiotach dotyczących skarbowości oraz dostarcza danych niezbędnych dla oceny istniejących i projektowanych nowych źródeł dochodu.

§ 5. Do prezesa izby należy kierownictwo ogólne wszystkich spraw wchodzących w zakres czynności izby skarbowej.

Celem rozważenia problemów skarbowych mających donioślejsze znaczenie jak też wogóle spraw wymagających wszechstronnego oświetlenia prezes izby może zwoływać posiedzenia naczelników wydziałów lub ich zastępców. Z posiedzeń spisuje się protokół, wygłoszone jednakże na posiedzeniach opinje mają dla prezesa tylko znaczenie doradcze.

§ 6. Prezes izby skarbowej może zwoływać także za zezwoleniem Ministerstwa Skarbu narady kierowników urzędów skarbowych lub urzędników specjalnej gałęzi służby skarbowej, celem szczegółowego omówienia ważniejszych spraw mających znaczenie dla całego okręgu izby, zaznajomienia ich z nowemi przepisami, ujednostajnienia praktyki i t. d.

§ 7. Do obowiązków prezesa izby należy dokonywanie rewizji urzędów skarbowych oraz ważniejszych zakładów produkcji przedmiotów podlegających opłatom akcyzowym lub stanowiących monopol państwowy. Rewizji tej prezes dokonywa sam lub ze współudziałem fachowych urzędników i sporządza krótki protokół w specjalnie w tym celu prowadzonym pamiętniku.

§ 8. Prezes izby składa corocznie Ministerstwu Skarbu sprawozdanie ogólne z działalności urzędów skarbowych w okręgu. Termin składania sprawozdania i jego szemat określa osobne rozporządzenie Ministerstwa Skarbu.

§ 9. Izba skarbowa dzieli się na wydziały:

I. ogólny,
II. podatków bezpośrednich,
III. rachunkowo-kasowy,
IV. akcyz i monopolów państwowych,
V. opłat skarbowych.

W skład izb skarbowych w Krakowie, Poznaniu i Warszawie wchodzi nadto wydział emerytur i rent, zaś w skład izby skarbowej we Lwowie wydział emerytalny, jako wydział VI.

Wydziały dzielą się na oddziały, w których grupuje się, o ile możności sprawy jednorodzajowe danego działu służby.

§ 10. Etat izby skarbowej i urzędów skarbowych jest wspólny dla wszystkich działów służby skarbowej. Izba skarbowa utrzymuje jednakowoż odrębne wykazy stanowisk dla poszczególnych działów służby tak w izbie jak i w urzędach i przy mianowaniu na stanowiska bierze pod uwagę przedewszystkiem kandydatów z pośród urzędników tego działu służbowego, w którym stanowiska wakują.

Pozatem tak przy mianowaniu na stanowiska służbowe jak też przy awansowaniu urzędników izba skarbowa winna się ściśle stosować do postanowień art. 41 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

§ 11. Wydziałami kierują naczelnicy wydziałów.

Naczelnik wydziału pozostaje w bezpośredniej zależności od prezesa i jest przełożonym urzędników wchodzących w skład wydziału i podległego wydziałowi działu służby. Jest on odpowiedzialny za urzędowanie w wydziale, rozdziela pracę pomiędzy oddziały względnie przydzielonych mu urzędników i aprobuje projekty ich załatwień.

W granicach udzielonych przez prezesa upoważnień naczelnik wydziału załatwia samodzielnie sprawy bieżące, przedkładając do jego decyzji sprawy zasadniczego znaczenia i większej wagi. W razie nadmiaru czynności może za zgodą prezesa upoważnić do samodzielnego załatwiania pomniejszych spraw kierowników oddziałów.

Poszczególne wydziały nie mogą występować na zewnątrz jako organa samoistne, lecz zawsze w imieniu izby skarbowej. Sprawozdania do Ministerstwa Skarbu podpisuje prezes, a w razie jego nieobecności lub przeszkody w urzędowaniu, jego zastępca.

Szczególne obowiązki naczelników wydziałów normują postanowienia odnoszące się do zakresu działania poszczególnych wydziałów.

§ 12. Przy każdym wydziale czynną jest kancelarja wydziałowa. Czynności kancelarji wydziałowej ograniczają się do manipulacji związanej z przydziałem, ewidencją, dołączaniem, segregowaniem i składnicą aktów. Czynności dotyczące sporządzania czystopisów, powielania pism, ekspedy-

cji i archiwum mają być skoncentrowane w kancelarji głównej, podporządkowanej wydziałowi ogólnemu.

Do kancelarji głównej należy także przyjmowanie wpływu wszelkich pism do izby skarbowej i rozdział ich pomiądzy wydziały.

Czynności kancelaryj wydziałowych i kancelarji głównej normuje szczegółowo osobna instrukcja kancelaryjna.

Wydział I ogólny.

§ 13. Do wydziału I ogólnego należą:

1) sprawy osobowe, organizacyjne i gospodarcze izby skarbowej i podległych izbie urzędów skarbowych;

2) nadzór nad czynnościami kancelarji głównej, nad archiwum i bibljoteką;

3) sporządzanie preliminarzy budżetowych, dotyczących potrzeb osobowych i rzeczowych izby skarbowej i podległych izbie urzędów skarbowych;

4) przeprowadzanie dochodzeń w sprawach służbowych przeciwko urzędnikom i funkcjonarjuszom niższym i przygotowywanie spraw dla komisji dyscyplinarnej;

5) sprawy ogólne nie zastrzeżone kompetencji innych wydziałów.

§ 14. Do naczelnika wydziału ogólnego należy:

a) czuwanie nad prawidłowym i sprawnym podziałem nadsyłanej korespondencji pomiędzy właściwe wydziały i przestrzeganie szybkiego jej wysyłania;

b) referowanie prezesowi spraw tajnych i poufnych;

c) przeprowadzanie ważniejszych dochodzeń w sprawach służbowych przeciwko urzędnikom i funkcjonarjuszom niższym;

d) czuwanie nad należytem prowadzeniem akt osobistych urzędników izby skarbowej i podległych jej urzędów skarbowych, oraz nad należytem utrzymywaniem w ewidencji stanowisk według poszczególnych działów służby skarbowej;

e) zbieranie referencyj o kandydatach do służby skarbowej i przedkładanie prezesowi wniosków w sprawie mianowania i awansowania urzędników.

§ 15. Wydział ogólny dzieli się na 2 oddziały:

1) osobowy,

2) gospodarczy.

W skład wydziału ogólnego wchodzi nadto referat dyscyplinarny podległy bezpośrednio naczelnikowi wydziału.

§ 16. Oddział osobowy załatwia sprawy osobowe i organizacyjne izby skarbowej i podległych izbie urzędów skarbowych, prowadzi listy starszeństwa i akta osobiste urzędników i funkcjonarjuszy niższych, wykazy ich stanu służby i księgi statutowe, układa projekty etatów i wykazów stanowisk, nadto załatwia sprawy terminowe i sprawy ogólne nie należące do zakresu działania innych wydziałów.

§ 17. Oddział gospodarczy załatwia sprawy gospodarcze izby skarbowej i podległych izbie urzędów skarbowych, w szczególności troszczy się o dobry stan pomieszczeń, wewnętrzne urządzenie i zaopatrzenie izby skarbowej i podległych jej urzędów, przeprowadza remonty lokali i budynków, względnie rozpatruje i przedstawia prezesowi projekty umów z przedsiębiorcami co do robót i dostaw, prowadzi ogólny spis inwentarza, wreszcie zestawia preliminarze budżetowe dotyczące wydatków osobowych i rzeczowych izby skarbowej i podległych izbie urzędów skarbowych.

§ 18. Do referatu dyscyplinarnego należy przeprowadzanie wszelkich dochodzeń z tytułu naruszenia obowiązków służbowych i przygotowywanie spraw dla komisji dyscyplinarnej.

Kierownictwo referatu dyscyplinarnego sprawuje rzecznik dyscyplinarny.

§ 19. Wszelkie umowy najmu pomieszczeń dla urzędów i zakładów skarbowych zawiera izba skarbowa w granicach przyznanych jej kredytów, o ile termin najmu nie przekracza 5-ciu lat a czynsz najmu obliczony według ustawy o ochronie lokatorów kwoty 10.000 zł., względnie, o ile chodzi o budynki nie podlegające tej ochronie, kwoty 5.000 zł. rocznie. O ile termin najmu przekracza pięć lat a czynsz roczny 10.000 zł. względnie 5.000 zł., projekt umowy winien być przedstawiony Ministerstwu Skarbu wraz z opinją prezesa izby.

§ 20. Zawieranie umów o dostawy i o wykonanie robót względnie wykonanie tychże dostaw i robót sposobem gospodarczym należy do izby skarbowej, w granicach przyznanych jej kredytów, o ile wydatek z tego tytułu nie przekracza kwoty 10.000 zł.; co do robót i dostaw powyżej tej kwoty decyduje Ministerstwo Skarbu.

Wydział II podatków bezpośrednich.

§ 21. Wydział II podatków bezpośrednich ma nadzór nad prawidłowym wymiarem i nad sprawnem ściąganiem podatków bezpośrednich w okręgu izby skarbowej.

§ 22. Do wydziału II podatków bezpośrednich należy:

1) orzecznictwo w sprawach podatków bezpośrednich, o ile na mocy specjalnych przepisów nie przysługuje ono komisjom odwoławczym;

2) organizowanie komisyj szacunkowych i współdziałanie w tworzeniu komisyj odwoławczych, a to w sposób poszczególnemi ustawami podatkowemi określony;

3) przygotowywanie odwołań dla komisyj odwoławczych, uczestniczenie w pracach tych komisyj, prowadzenie biurowości tychże i wykonywanie ich uchwał;

4) zbieranie informacyj podatkowych, potrzebnych przy wymiarze podatków;

5) wstrzymywanie egzekucyj, odraczanie terminów płatności, umarzanie i rozkładanie zaległości podatkowych na spłaty ratalne;

6) zbieranie danych statystycznych o wynikach akcji wymiarowej, egzekucyjnej i odwoław-

czej i przeprowadzanie na ich podstawie analizy wyników działalności poszczególnych urzędów skarbowych podatków;

7) wymiar podatków dla osób prawnych w myśl postanowień poszczególnych ustaw podatkowych;

8) nadzór i kontrola nad działalnością urzędów skarbowych oraz władz samorządowych, uprawnionych do wymiaru i poboru podatków w zakresie prawidłowego stosowania ustaw podatkowych oraz przepisów o egzekucji i ulgach podatkowych;

9) czuwanie nad prawidłowem załatwianiem spraw karnych podatkowych;

10) załatwianie próśb o zwroty w gotówce nadpłat w podatkach bezpośrednich;

11) staranie się o dobór i należyte wyszkolenie personelu w dziale podatków bezpośrednich i przedkładania w tym kierunku wniosków wydziałowi ogólnemu;

12) załatwianie spraw dotyczących finansów samorządowych;

13) załatwianie wogóle wszelkich spraw, w zakresie podatków bezpośrednich, których nie przekazano urzędom skarbowym i które w myśl obowiązujących przepisów nie należą do Ministerstwa Skarbu.

W szczególności w przedmiocie ulg podatkowych wydział II załatwia sprawy:

a) umorzeń zaległości w podatku przemysłowym do kwoty 1.000 zł. dla poszczególnych płatników w ciągu roku, nie wyłączając zaległości w karach pieniężnych z art. 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103 i 104 ustawy o państw. pod. przem.;

b) umorzeń niepobranych względnie niedobranych kwot podatku dochodowego oraz grzywien pieniężnych z art. 91, 92, 93 i 94 ustawy o państw. pod. dochod., płatnych w latach poprzedzających rok podatkowy, do wysokości 200 zł. dla poszczególnych płatników w ciągu roku;

c) zezwoleń na ratalną spłatę wszelkich zaległości podatkowych na okres czasu nie przekraczający 6-ciu miesięcy do kwoty 30.000 zł. dla poszczególnych płatników w ciągu roku, nie licząc dodatków samorządowych, kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych;

d) odroczeń spłaty wspomnianych pod c) zaległości, nie przekraczających kwoty 30.000 zł., na przeciąg czasu do 2-ch miesięcy;

e) odroczeń, względnie rozkładania na raty bieżących wpłat miesięcznych i zaliczek kwartalnych na podatek przemysłowy oraz przedpłat na podatek dochodowy, a mianowicie odroczeń tych zaległości na czas do jednego miesiąca, zaś rozkładania na raty tychże zaległości na czas do dwu miesięcy.

§ 23. Kierownictwo wszystkich spraw wchodzących w zakres czynności wydziału II sprawuje naczelnik wydziału.

Naczelnik wydziału II czuwa nad sprawnością akcji wymiarowej i poborowej w zakresie podatków bezpośrednich, dokonywa rewizji czynności urzędów skarbowych podatków bezpośrednich tak osobiście jak też i przez ustanowionego specjalnie lustratora okręgowego, wydaje pouczenia podwładnym urzędnikom o stosowaniu przepisów, uczestniczy względnie zastępuje prezesa izby skarbowej w przewodniczeniu na posiedzeniach podatkowych komisyj odwoławczych.

§ 24. Wydział II dzieli się na 5 oddziałów:

1) administracyjny,

2) podatku przemysłowego,

3) podatku dochodowego, wojskowego i majątkowego oraz od kapitałów i rent,

4) podatków realnych,

5) bilansowy.

W okręgach izb skarbowych, w których istnieją ewidencje katastru podatku gruntowego, względnie urzędy katastralne, wchodzi w skład wydziału II oddział szósty.

W wydziałach II izb skarbowych o mniejszych okręgach względnie o mniejszej ilości agend, mogą być czynności poszczególnych oddziałów łączone, a ilość oddziałów zmniejszona. Łączenie poszczególnych czynności oddziałów i zmniejszenie ich ilości może mieć miejsce jedynie w drodze zarządzenia Ministerstwa Skarbu.

§ 25. Oddział administracyjny załatwia sprawy orzecznictwa i nadzoru w zakresie egzekucji podatków bezpośrednich, sprawy ulg dotyczące tychże podatków, a to po ewentualnem porozumieniu się z odpowiedniemi oddziałami, sprawy zwrotu nadpłat w gotówce, prowadzi statystykę podatkową i analizę wyników działalności poszczególnych urzędów skarbowych podatków, sprawy dotyczące inspekcji tychże urzędów, stara się o dobór odpowiedniego personelu i jego wyszkolenie i przedstawia w tym celu odpowiednie wnioski wydziałowi ogólnemu.

Ponadto oddział administracyjny sprawdza pod względem merytorycznym rachunki kosztów podróży i diet funkcjonarjuszów działu podatków bezpośrednich i załatwia sprawy ogólne, nie należące do zakresu działania innych oddziałów.

W skład oddziału administracyjnego wchodzi biuro informacyjne z zakresem działania określonym osobną instrukcją.

§ 26. Oddział podatku przemysłowego załatwia sprawy dotyczące orzecznictwa i nadzoru w zakresie tego podatku.

§ 27. Oddział podatku dochodowego, wojskowego i majątkowego oraz od kapitałów i rent załatwia sprawy dotyczące orzecznictwa i nadzoru w zakresie tych podatków.

§ 28. Oddział podatków realnych załatwia sprawy orzecznictwa i nadzoru w zakresie podatku gruntowego, od nieruchomości miejskich, od lokali i placów niezabudowanych.

Oddział ten załatwia nadto sprawy dotyczące finansów samorządowych.

§ 29. Oddział bilansowy załatwia sprawy dotyczące wymiaru podatków:

a) przemysłowego — dla spółek akcyjnych;
b) majątkowego i od kapitałów i rent — dla wszystkich osób prawnych obowiązanych do publicznego składania sprawozdań;
c) dochodowego — dla spółek akcyjnych oraz tych wszystkich towarzystw i zakładów obowiązanych do publicznego składania sprawozdań, których kapitał zakładowy przekracza kwotę 100.000 zł.;

ponadto opinjuje odwołania od wymiaru powyższych podatków i przeprowadza przez specjalnie w tym celu ustanowionych buchalterów rewizję ksiąg handlowych tych zakładów i towarzystw obowiązanych do publicznego składania sprawozdań, dla których wymiar podatków do niego należy.

Obowiązki i uprawnienia buchalterów jako też sposób przeprowadzania rewizji ksiąg przemysłowo-handlowych określa osobna instrukcja.

§ 30. Oddział katastralny załatwia sprawy nadzoru nad administracją mierniczo-ktastralną w okręgu izby skarbowej w szczególności nad czynnościami archiwów map, oddziałów nowych pomiarów i rekonstrukcyjnych oraz nad czynnościami ewidencji katastru podatku gruntowego (urzędów katastralnych), w którym to celu przeprowadza perjodyczne lustracje powyższych urzędów przez inspektorów ewidencyjnych.

Wydział III-ci rachunkowo-kasowy.

§ 31. Do wydziału III rachunkowo-kasowego należy:

1) ogólny nadzór nad czynnościami i bezpieczeństwem kas skarbowych w okręgu izby i zaspakajanie potrzeb tych kas;

2) systematyczna cenzura dzienników i dowodów kasowych, przedkładanych przez kasy skarbowe i przez specjalnych poborców;

3) systematyczna cenzura ksiąg rachunkowych (bierczych) prowadzonych przez kasy skarbowe;

4) prowadzenie kontroli kredytów na wydatki budżetowe władz i urzędów, znajdujących się w okręgu izby;

5) prowadzenie ogólnej rachunkowości wszelkich obrotów kasowych;

6) prowadzenie systematycznej rachunkowości przychodów administrowanych przez izbę skarbową i urzędy skarbowe oraz razchodów asygnowanych przez izbę skarbową;

7) sprawdzanie i zaświadczanie zgodności sprawozdań rachunkowych, sporządzanych przez władze i urzędy, administrujące dochodami względnie asygnujące wydatki.

§ 32. Ogólne kierownictwo i nadzór nad działalnością wydziału i podległych izbie kas skarbowych sprawuje naczelnik wydziału.

Do obowiązków naczelnika wydziału należy wykonywanie niespodziewanych rewizyj i lustracyj kas skarbowych, tak osobiście jak też i przez wyznaczonych rewidentów względnie lustratorów, podpisywanie asygnacyj i zleceń wypłaty w granicach udzielonych mu przez prezesa izby skarbowej upoważnień, czuwania nad odpowiednim doborem oraz należytem wyszkoleniem personelu i przedstawianie w tym kierunku wniosków wydziałowi ogólnemu.

§ 33. Wydział III rachunkowo-kasowy dzieli się na 5 oddziałów, a mianowicie:

1) asygnowań,
2) kontroli podatków,
3) dochodów budżetowych,
4) rozchodów budżetowych,
5) sum obcych i obrotowych.

§ 34. Do oddziału asygnowań należy:

sprawdzanie rachunków administracyjnych i asygnowanie wszelkich wydatków izby oraz podległych urzędów i kas, kontrasygnowanie asygnacyj i t. p., nadto likwidowanie i prowadzenie ewidencji uposażeń służbowych personelu skarbowego okręgu izby skarbowej oraz innych należności perjodycznych (zaliczki, ryczałty, komorne i t. d.).

§ 35. Do oddziału kontroli podatków należy:

prowadzenie systematycznej cenzury rachunkowej ksiąg podatkowych i opłat oraz usprawiedliwiających dowodów, odnoszących się do przypisu i poboru wszelkich podatków, opłat i danin publicznych, nadto prowadzenie korespondencji i wydawanie odpowiednich zarządzeń w sprawach uchybień, zauważonych przy wykonywaniu cenzury.

§ 36. Do oddziału dochodów budżetowych należy:

systematyczne prowadzenie rachunków dochodów budżetowych, pobranych przez kasy skarbowe i specjalne kasy państwowe, nie wyłączając dochodów, administrowanych przez izbę skarbową oraz podległe urzędy skarbowe, czuwanie nad prawidłowem uiszczaniem dochodów budżetowych, administrowanych przez izbę skarbową, przeprowadzanie cenzury przychodowych dzienników kas skarbowych, sporządzanie zestawień i wszelkich sprawozdań, dotyczących dochodów budżetowych, wreszcie cenzura dzienników, obejmujących obroty znaków wartościowych.

§ 37. Do oddziału rozchodów budżetowych należy:

systematyczne prowadzenie rachunków kredytów budżetowych władz i urzędów okręgu izby, nie wyłączając kredytów na wydatki asygnowane przez izbę skarbową, kontrola nad właściwem użyciem kredytów, cenzura rozchodowych dzienników kas skarbowych oraz rozchodowych dowodów kasowych, obejmujących sumy budżetowe, nadto sporządzanie zestawień i wszelkich sprawozdań, dotyczących rozchodów budżetowych.

§ 38. Do oddziału sum obcych i obrotowych należy:

systematyczne prowadzenie rachunków sum obcych oraz sum obrotowych, nie wyłączając obrotów, administrowanych bezpośrednio przez izbę skarbową, prowadzenie rachunku stanu gotowizny w kasach i sporządzenie zestawień obrotów kasowych, ustalanie dla kas skarbowych maksymal-

nych zapasów kasowych, wyznaczanie, względnie pośredniczenie w wyznaczaniu dotacyj, czuwanie nad terminowem zasilaniem kas skarbowych i odsyłaniem nadmiarów kasowych, sporządzenie zestawień i wszelkich sprawozdań, obejmujących przychody i rozchody w sumach obcych i obrotowych, względnie tyczących się wszelkich obrotów kasowych, wydawanie zarządzeń w sprawie obrotów obligacjami pożyczek państwowych i wszelkiemi papierami wartościowemi (sprzedaż, amortyzacja, konwersja, opłata kuponów), wreszcie przeprowadzanie cenzury dowodów kasowych odnoszących się do sum obcych i obrotowych.

§ 39. Do załatwiania spraw, pozostających w związku z rewizjami kas skarbowych i z nadzorem nad niemi, tudzież spraw ogólnych, nie wchodzących w zakres czynności poszczególnych oddziałów, może prezes izby skarbowej na wniosek naczelnika wydziału rach.-kas. przeznaczyć urzędnika, bezpośrednio podporządkowanego temu naczelnikowi.

§ 40. W izbach skarbowych, likwidujących zaopatrzenia emerytalne i renty, wydziały rachunkowo-kasowe posiadają nadto osobne oddziały, wykonywujące czynności, związane z likwidowaniem, przekazywaniem i cenzurą tych zaopatrzeń oraz rent.

§ 41. W wydziałach III izb skarbowych o mniejszych okręgach, względnie o mniejszej ilości agend, mogą być czynności poszczególnych oddziałów łączone a ilość oddziałów zmniejszona.

Łączenie czynności poszczególnych oddziałów i zmiana w ilości oddziałów może nastąpić jedynie w drodze zarządzenia Ministerstwa Skarbu.

Wydzał IV akcyz i monopolów państwowych.

§ 42. Do wydziału IV izby skarbowej należą:

1) sprawy nadzoru, orzecznictwa i poboru podatków pośrednich, sprawy akcyzowe związane z przywozem i wywozem artykułów podlegających akcyzie, sprawy obrotu między Polską a W. M. Gdańskiem w zakresie opodatkowanych i zmonopolizowanych artykułów, sprawy orzecznictwa w zakresie monopolów podległych Ministrowi Skarbu a nie zastrzeżone Ministerstwu i dyrekcjom monopolów;

2) inspekcja urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych oraz organów kontroli skarbowej przez rewizorów akcyzowych i inne organa lustracyjne (brygady lotnej kontroli);

3) sprawy podatków pośrednich i monopol. wszczęte przy sposobności lustracyj dokonanych tak przez własne organa lustracyjne jak i organa Ministerstwa Skarbu względnie Najwyższej i okręgowej Izby Kontroli;

4) ewidencja i kontrola udzielanych kredytów;

5) czuwanie nad zgodnem z przepisami załatwianiem spraw karnych skarbowych;

6) sprawdzanie pod względem merytorycznym rachunków kosztów podróży i diet wszystkich urzędników zatrudnionych w urzędach skarb. akcyz i monop. państwowych i kontroli skarbowej;

7) sprawy, dotyczące rozkładania na raty wszelkich grzywien, nałożonych w drodze administracyjnej i karno-skarbowej bez względu na łączną kwotę zaległości na okres do 6 miesięcy, zaś do 12 miesięcy, o ile chodzi o zaległości powstałe wskutek podwyższenia podatku pośredniego lub opłaty monopolowej od stwierdzonych zapasów;

8) zezwalanie jedynie za zgodą Ministerstwa Skarbu na odroczenie płatności podkredytowanych i należycie zabezpieczonych podatków pośrednich i należycie monopolowych;

9) umarzanie dowodnie nieściągalnych należności skarbowych wymienionych pod 7), o ile zaległość w podatku względnie należytości monopolowej nie przekracza kwoty 1.000 zł. a w grzywnach kwoty 5.000 zł.

10) przyznawanie w ramach ustawowych okresów kredytów wszelkich podatków pośrednich i należytości monopolowych ponad 5.000 zł. i prowadzenie ewidencji udzielonych kredytów przy ścisłem przestrzeganiu zasad należytego zabezpieczenia Skarbu Państwa;

11) załatwianie próśb o zwroty nadpłat, wynikłych w podatkach pośrednich i należytościach monopolowych i wydawanie odpowiednich orzeczeń;

12) sprawy nadawania koncesyj na hurtowne sprzedaże przedmiotów monopolowych oraz wszelkich wyrobów alkoholowych łącznie z wydawaniem zezwoleń na komisową sprzedaż wyrobów monopolu spirytusowego, a do czasu przeprowadzenia rewizji i redukcji koncesyj, alkoholowych również sprawy nadawania koncesyj na detaliczne sprzedaże wyrobów monopolu spirytusowego oraz wszelkich innych wyrobów alkoholowych, — we wszysttkich wypadkach przy zachowaniu ustawowych warunków co do osób oraz co do potrzeby danego miejsca sprzedaży;

13) udzielanie zezwoleń na urządzanie loteryj fantowych do kwoty 3.000 zł. kapitału gry przy zastosowaniu się zresztą do obowiązujących w tej mierze przepisów;

14) wydawanie pozwoleń na pobór spirytusu do wyrobów kosmetycznych oraz dla instytucyj wojskowych (środki wybuchowe na cele wojenno-techniczne);

15) dokonywanie przydziału olejów mineralnych o gęstości 0.865 do 0.885° areometra do celów przemysłowych za zniżką lub zwolnieniem od podatku, jak również o wyższej gęstości, o ile jest przeznaczony olej na potrzeby wojska oraz władz i przedsiębiorstw państwowych z wyłączeniem oświetlenia, a w związku z tem zwalnianie wspomnianych instytucyj od składania zabezpieczenia;

16) zezwalanie na wyrób piwa poniżej 9% ekstraktu;

17) wydawanie pozwoleń na sprzedaż soli przemysłowej;

18) zezwalanie na nabywanie kontyngentów między cukrowniami, znajdującemi się w okręgu tej samej izby skarbowej;

19) zatwierdzanie protokółów sprawozdań we wszystkich przedsiębiorstwach, produkujących artykuły akcyzowo-monopolowe, o ile chodzi o

udzielenie pewnej zwłoki do wprowadzenia przepisanego urządzenia oraz w wypadkach uruchomienia nowopowstałych przedsiębiorstw;

20) załatwianie wogóle spraw, które nie przekazano urzędom skarbowym akcyz i monopolów i które nie należą w myśl obowiązujących przepisów do zakresu działania Ministerstwa Skarbu.

§ 43. Naczelnik wydziału IV ma obowiązek:

a) dokonywania osobiście i za pośrednictwem rewizorów akcyzowych rewizji miejsc wyrobu i sprzedaży artykułów podległych opłatom akcyzowym i monopolowym;

b) sprawdzania prawidłowego działania kontrolnych przyrządów mierniczych w przedsiębiorstwach akcyzowych;

c) kontrolowania czynności podwładnych urzędników akcyzowych i organów kontroli skarbowej w przedsiębiorstwach produkujących artykuły akcyzowo-monopolowe i w zakładach handlowych;

d) wydawania pouczeń podwładnym funkcjonarjuszom o stosowaniu przepisów z działu służby akcyzowo-monopolowej;

e) lustrowania agend kancelaryjnych urzędów akcyzowych oraz inspektorów, kierowników oddziałów i urzędników eksponowanych kontroli skarbowej.

§ 44. Wydział IV dzieli się na 4 oddziały:

1) administracyjny,
2) akcyzowo-monopolowy,
3) karny,
4) kontroli.

§ 45. Oddział administracyjny załatwia sprawy połączone z wykonywaniem inspekcji urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych oraz organów kontroli skarbowej przez rewizorów akcyzowych i inne organa lustracyjne, dokonywa inspekcji działania przyrządów mierniczych w przedsiębiorstwach, sposobu zabezpieczenia aparatów produkujących przedmioty podlegające podatkom pośrednim, stara się o przyrządy kontrolne dla organów wykonawczych urzędów akcyzowych, załatwia sprawy organizacyjne kontroli skarbowej, stara się o dobór odpowiedniego personelu i jego wyszkolenie, wydaje zarządzenia wskutek rewizji i inspekcji organów lustracyjnych izby skarbowej jak i Ministerstwa Skarbu i Najwyższej względnie okręgowej Izby Kontroli, sprawdza pod względem merytorycznym rachunki kosztów podróży i diet urzędników akcyzowych i kontroli skarbowej, wreszcie załatwia sprawy ogólne, nie należące do zakresu działania innych oddziałów.

§ 46. Oddział akcyzowo-monopolowy załatwia sprawy orzecznictwa, nadzoru i poboru podatków pośrednich, sprawy akcyzowe związane z przywozem i wywozem artykułów podlegających akcyzie, sprawy obrotu między Polską a W. M. Gdańskiem w zakresie opodatkowanych i zmonopolizowanych artykułów, sprawy dotyczące monopolów państwowych, podlegających Ministrowi Skarbu, sprawy w § 42 pod LL. 4, 7, 8 — 19 określone, zasięga opinji Prokuratorji Generalnej, czy ofiarowane zabezpieczenie kredytów jest pewne, kieruje sprawy do Prokuratorji Generalnej, jeżeli korzystający z kredytu nie uiszcza pokredytowanych należytości całkowicie lub nie uiszcza ich w terminie, załatwia sprawy koncesyj na sprzedaż artykułów monopolowych, prowadzi ewidencję udzielonych koncesyj, wreszcie załatwia sprawy dotyczące działalności komisji do walki z alkoholizmem.

§ 47. Oddział karny załatwia w I instancji skarbowe sprawy karne działu podatków pośrednich i monopolów względnie rozstrzyga je w II instancji, prowadzi obronę interesów skarbowych w sądach w sprawach karnych skarbowych (pełnomocnicy skarbowi), wykonywa nadzór nad prawidłowem załatwianiem spraw karnych przez urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych, przedstawia wnioski o asygnowanie nagród za przyczynienie się do wykrycia przestępstw skarbowych, nadto czuwa nad należytem ściąganiem grzywien.

§ 48. Oddział kontroli sprawdza przedkładane przez urzędy skarbowe akcyz i monopolów wykazy ewidencyjne a mianowicie: opłat patentowych, opłat dodatkowych przy podwyższeniu stopy podatkowej oraz naliczonych kar i odsetek, sprawdza przedkładane odpisy książek przedsiębiorstw podlegających kontroli, wreszcie przedkłada Ministerstwu Skarbu perjodyczne sprawozdania (z wyjątkiem rachunkowych) wraz z wykazami sumarycznemi wszystkich przedsiębiorstw.

Wydział V opłat skarbowych.

§ 49. I. Do wydziału V opłat skarbowych należy:

w zakresie opłat stemplowych:

1) załatwianie odwołań do wymiarów opłat stemplowych względnie podwyżek stemplowych i kar, dokonanych przez właściwy organ urzędowy;

2) załatwianie odwołań od decyzyj urzędu skarbowego;

3) przedstawianie Ministerstwu Skarbu zaopinjowanych odwołań od własnych decyzyj wydanych w instancji pierwszej, względnie rozstrzyganie takichże odwołań o ile są całkowicie uzasadnione;

4) rozstrzyganie wniosków o zwrot opłaty, uiszczonej od podania lub świadectwa;

5) rozstrzyganie wniosków o wznowienie postępowania;

6) wydawanie orzeczeń w sprawie zwrotu nadpłat;

7) zezwalanie na wymiar podwyżki stemplowej w kwocie zmniejszonej względnie obniżanie wymierzonych już podwyżek i kar pieniężnych;

8) wydawanie zarządzeń w sprawie sprzedaży znaków stemplowych przez dystrybutorów w granicach określonych osobnemi przepisami;

9) wydawanie zarządzeń w sprawie kontroli stemplowej;

10) nadzór nad urzędami skarbowemi, lustracja tych urzędów i kontrola ich wymiarów;

1) czuwanie nad ściąganiem opłat stemplowych przez urzędy skarbowe;

12) sporządzanie sprawozdań i wykazów okresowych określonych specjalnemi przepisami (z wyjątkiem rachunkowych);

13) zezwalanie na bezpośrednie uiszczanie opłat stemplowych (art. 25 ustęp trzeci u. o. s.);

14) odraczanie względnie rozkładanie na raty płatności:

a) opłaty pojedynczej, nie przewyższającej 500 zł., a należącej się od pisma, wymienionego w art. 52 albo w punktach 1 lub 2 art. 53 u. o. s., stwierdzającego umowę między krewnymi lub powinowatymi w linji prostej albo między rodzeństwem;

b) opłaty pojedynczej nie przewyższającej 100 zł. w przypadkach, nie wymienionych w punkcie „a";

c) podwyżki stemplowej, nie przewyższającej 1000 zł.; we wszystkich tych przypadkach na okres nie dłuższy niż rok, licząc od dnia w którym opłatę stemplową względnie podwyżkę, należy uiścić w myśl art. 20, 21, 28, 30 — 33, 42 i 59 u. o. s.;

15) umarzanie należności z tytułu bezwzględnej nieściągalności do kwoty 1.000 zł.;

II. W zakresie podatku spadkowego i od darowizn:

1) wymiar podatku spadkowego i od darowizn, o ile obowiązujące przepisy przekazują te czynności izbom skarbowym oraz przedstawianie odwołań od takich wymiarów Ministerstwu Skarbu;

2) rozstrzyganie odwołań od wymiarów podatku spadkowego i od darowizn, dokonanych przez urzędy skarbowe, jako też odwołań od decyzyj urzędów skarbowych w sprawach dotyczących tych podatków;

3) nadzór nad przestrzeganiem przepisów o podatku stemplowym i od darowizn oraz kontrola wymiarów dokonywanych przez urzędy skarbowe;

4) wydawanie orzeczeń w sprawie zwrotu nadpłat;

5) sporządzanie sprawozdań i wykazów okresowych, określonych specjalnemi przepisami (z wyjątkiem rachunkowych);

6) odraczanie względnie rozkładanie na raty płatności podatku spadkowego i od darowizn do lat 5-ciu, zaś ponad lat 5—10 za zgodą Ministerstwa Skarbu; we wszystkich tych przypadkach bez względu na wysokość kwoty;

7) darowanie grzywien bez względu na wysokość grzywny;

8) umarzanie zaległości z tytułu bezwzględnej nieściągalności do kwoty 1.000 zł.;

Prócz tem wydział V sprawdza pod względem merytorycznym rachunki kosztów podróży i diet funkcjonarjuszów działu opłat skarbowych i załatwia wszelkie inne sprawy, które nie przekazano urzędom skarbowym podatków i opłat skarbowych (urzędom opłat stemplowych) i które nie należą do zakresu działania Ministerstwa Skarbu.

§ 50. Bezpośredni zarząd spraw należących do wydziału V sprawuje naczelnik wydziału. Naczelnik wydziału czuwa nad sprawnością akcji wymiarowej i poborowej w zakresie opłat stemplowych oraz podatku spadkowego i od darowizn, dokonywa w tymże zakresie rewizji czynności urzędów skarbowych tak osobiście jak też i przez delegowanych urzędników, poucza podwładny personel o stosowaniu przepisów, stara się o należyte jego wyszkolenie oraz odpowiedni dobór i przedstawia w tym kierunku wnioski wydziałowi ogólnemu izby skarbowej.

§ 51. Wydział V dzieli się na 2 oddziały:
1) opłat stemplowych,
2) podatku spadkowego i od darowizn.

§ 52. Oddział opłat stemplowych załatwia czynności wyszczególnione w § 49 a dotyczące opłat stemplowych.

§ 53. Oddział podatku spadkowego i od darowizn załatwia czynności wyszczególnione w § 49 a dotyczące podatku spadkowego i od darowizn.

Wydział VI emerytur i rent.

§ 54. Do wydziału emerytur i rent należą:

sprawy orzecznictwa, uzgadniania przyznania i wymiaru zaopatrzeń emerytalnych cywilnych funkcjonarjuszów państwowych, osób wojskowych i ich rodzin, sprawy zaopatrzeń inwalidów i ich rodzin oraz innych wypłacanych ze Skarbu Państwa zaopatrzeń, sporządzanie preliminarzy budżetowych oraz prowadzenie statystyki w zakresie wyżej określonym.

§ 55. Naczelnik wydziału emerytur i rent jest odpowiedzialny za całokształt spraw wydziału, w szczególności za terminowe ich załatwianie oraz za prawidłowe stosowanie ustaw i przepisów.

§ 56. Wydział emerytur i rent dzieli się na 2 oddziały:
1) emerytur,
2) rent.

§ 57. Oddział emerytur załatwia sprawy orzecznictwa, uzgadniania przyznania i wymiaru, statystyki i budżetu w zakresie zaopatrzeń emerytalnych cywilnych funkcjonarjuszy państwowych, osób wojskowych i ich rodzin oraz w zakresie innych wypłacanych ze Skarbu Państwa zaopatrzeń, o ile sprawy te nie są zastrzeżone oddziałowi rent.

§ 58. Oddział rent załatwia sprawy orzecznictwa, statystyki i budżetu w zakresie zaopatrzeń inwalidów wojennych i pozostałych po nich rodzin.

§ 59. Postanowienia §§ 54, 55 i 57 mają analogiczne zastosowanie do wydziału emerytalnego izby skarbowej we Lwowie, z tą zmianą, że wydział ten nie załatwia spraw wchodzących w zakres zaopatrzeń inwalidów wojennych i pozostałych po nich rodzin i że wydział ten nie dzieli się na oddziały.

Urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych.

§ 60. Do urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych należy:

I. wymiar podatków bezpośrednich i opłat skarbowych przy współudziale komisyj podatkowych, o ile odnośne ustawy to przewidują, kontrola i przymusowe ściąganie podatków i opłat;

II. nadzór nad podatkami i opłatami obliczanemi i uiszczanemi przez osoby lub urzędy do tego powołane;

III. czuwanie na przestrzeganiem ustaw podatkowych i stemplowych i wymierzanie kar i grzywien za ich przekroczenia, o ile karanie nie należy do władz sądowych.

§ 61. W poszczególnych działach do urzędów skarbowych podatków i opłat należą następujące czynności:

A. W dziale podatków bezpośrednich:

1) współdziałanie w tworzeniu komisyj szacunkowych;

2) prowadzenie ewidencji płatników podatków;

3) zbieranie informacyj podatkowych; badanie zeznań, składanych przez podatników, przy pomocy materjałów, zebranych przez urzędy, oraz drogą kontroli ksiąg;

4) nakładanie grzywien i kar na płatników względnie na instytucje i przedsiębiorstwa za niestosowanie się do przepisów podatkowych;

5) formułowanie wniosków wymiarowych;

6) zwoływanie komisyj szacunkowych i prowadzenie prac wymiarowych w tych komisjach;

7) sporządzanie rejestrów szacunkowych, ksiąg bierczych i nakazów płatniczych, tudzież terminowe doręczania tychże;

8) rozpatrywanie odwołań przeciw wymiarom podatków we własnym zakresie działania, o ile na to pozwalają poszczególne ustawy podatkowe, oraz opinjowanie i przesyłanie odwołań do decyzji komisji odwoławczej względnie do izby skarbowej;

9) udzielanie ulg podatkowych i utrzymywanie ewidencji w tym przedmiocie;

10) załatwianie spraw dotyczącyc zwrotu nadpłat w podatkach bezpośrednich w drodze przerachowania na inne podatki, względnie opłaty;

11) czuwanie nad terminowem uiszczaniem podatków i zarządzanie egzekucji z tytułu zaległości podatkowych;

12) prowadzenie statystyki podatkowej;

13) czuwanie nad akcją wymiarową i poborową, uskutecznioną w danym okręgu wymiarowym przez ustawowo do tego powołane władze samorządowe;

14) udzielanie informacyj względnie opinjowanie próśb, wnoszonych do innych urzędów i władz, — w myśl obowiązujących w tym przedmiocie przepisów

B. W dziale opłat stemplowych:

1) wymiary doraźne opłat stemplowych (art. punkt b) oraz art. 24 punkt b) u. o. s.);

2) ewidencja opłat, których wysokość ustala się w miarę wykonywania zobowiązań;

3) wymierzanie opłat stemplowych, podwyżek i kar pieniężnych zapomocą nakazu płatniczego;

4) wydawanie zaświadczeń o uiszczeniu lub nienależności opłaty oraz o odroczeniu płatności;

5) wykonywanie nadzoru nad sprzedażą znaków stemplowych przez dystrybutorów w sposób określony osobnemi przepisami;

6) wykonywanie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów w dziedzinie opłat stemplowych przez przeprowadzanie kontroli stemplowej w urzędach i u osób, podlegających kontroli, w granicach, określonych osobnemi przepisami;

7) czuwanie nad terminowym uiszczaniem opłat stemplowych i zarządzanie egzekucji z tytułu zaległości w tychże opłatach.

8) załatwianie środków odwoławczych w granicach określonych osobnemi przepisami;

9) prowadzenie kisąg oraz sporządzanie sprawozdań i wykazów okresowych, określonych osobnemi przepisami.

C. W dziale podatku spadkowego i od darowizn.

1) przyjmowanie i zbieranie danych, potrzebnych do wymiaru podatku spadkowego i od darowizn;

2) wymiar tego podatku w granicach, określonych specjalnemi przepisami, względnie przedkładanie spraw ,tyczących się tego podatku a nie należących do kompetencji urzędu skarbowego, izbie skarbowej;

3) przedkładanie izbom skarbowym odwołań od wymiarów podatku spadkowego i od darowizn, dokonanych przez urzędy skarbowe, jako też wszelkich podań, których załatwienie należy do kompetencji izb skarbowych, oraz środków prawnych, skierowanych przeciw decyzjom urzędu skarbowego;

4) czuwanie nad terminowem uiszczaniem podatku spadkowego i od darowizn i zarządzanie egzekucji z tytułu zaległości w tychże;

5) prowadzenie ksiąg oraz sporządzanie sprawozdań i wykazów, określonych osobnemi przepisami.

W miejscowościach, w których istnieją specjalne urzędy opłat stemplowych, czynności wyszczególnione wyżej pod B i C spełniają te urzędy.

§ 62. W przedmiocie ulg podatkowych do urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych należy:

a) zezwalanie na ratalną spłatę wszelkich zaległości w podatkach bezpośrednich na okres czasu nie przekraczający 3-ch miesięcy do kwoty 5.000 zł., dla poszczególnych płatników w ciągu roku, nie licząc dodatków samorządowych. kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych;

b) odraczanie spłaty wspomnianych pod a) zaległości na przeciąg jednego miesiąca, a to do kwoty 2.000 zł. dla poszczególnych płatników w ciągu roku;

c) ograniczanie ściągania kar za zwłokę narosłych do dnia wniesienia podania o ulgi,

z jednoczesnem przedłożeniem wniosków o umorzenie części narosłych kar izbie skarbowej, która jest upoważniona do umarzania tych kar w granicach ustawowo przewidzianych

§ 63. Naczelnik urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych jest odpowiedzialny za prawidłowy bieg wszelkich spraw należących do zakresu działania urzędu, a przedewszystkiem za terminowy i prawidłowy wymiar podatków i opłat skarbowych oraz za sprawne ściąganie zaległości.

W szczególności do naczelnika urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych należy:

a) decyzja we wszystkich sprawach i kontrola podwładnego personelu, załatwianie spraw ogólnych, tajnych i personalnych;
b) równomierny podział czynności pomiędzy funkcjonarjuszów urzędu i zaznajomianie tychże z nowemi przepisami i instrukcjami w zakresie podatków bezpośrednich i opłat skarbowych;
c) czuwanie nad terminowem wysyłaniem do izby skarbowej wszelkich wykazów i sprawozdań oraz ksiąg bierczych do kas skarbowych;
d) kontrola ksiąg i zapisków prowadzonych w urzędzie;
e) inicjatywa w tworzeniu komisyj podatkowych, kierowanie ich czynnościami i wykonywanie uchwał komisyj;
f) lustracja przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych;
g) nadzór nad kasami skarbowemi w zakresie prowadzenia ksiąg bierczych i egzekucji, — przeprowadzanie rewizji kas skarbowych;
h) nakładanie kar za wykroczenia przeciw przepisom ustaw podatkowych i stemplowych w granicach określonych przez ustawy.

§ 64. Czynności urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych należy o ile możności grupować w odrębnych działach:

1) podatku przemysłowego,
2) dochodowego, wojskowego i majątkowego oraz od kapitałów i rent,
3) podatków realnych,
4) opłat stemplowych oraz podatku spadkowego i od darowizn.

§ 65. Przepisy §§ 60 — 63 mają w zakresie opłat stemplowych oraz podatku spadkowego i od darowizn analogiczne zastosowanie do utworzonych w większych miastach odrębnych urzędów opłat stemplowych.

Urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych.

§ 66. Urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych wykonywują przez swych urzędników i organa kontrolne nadzór nad przedsiębiorstwami przemysłowemi produkującemi artykuły akcyzowo-monopolowe oraz nad zakładami handlowemi temi artykułami tudzież orzekają w sprawach dotyczących podatków pośrednich od wina, piwa, drożdży, kwasu octowego, cukru, olejów mineralnych, zapalniczek, tudzież monopolów: spirytusowego, tytoniowego, solnego, sacharyny i loterji państwowej w myśl obowiązujących ustaw i rozporządzeń.

Pozatem do zakressu działania urz. skarb. akcyz i monopolów należy:

1) wymiar, a w razie potrzeby zabezpieczenie i przymusowe ściągnięcie podatków pośrednich i należytości monopolowych, których wymiar zalecono im obowiązującemi przepisami, oraz we wszystkich wypadkach, gdy wskutek czynu lub zaniechania sprzecznego z postanowieniami prawnemi wymiar podatku nie mógł nastąpić;

2) rozkładanie na raty grzywien, nałożonych w drodze administracyjnej lub karno-skarbowej na okres 3 miesięcy, zaś do 6 miesięcy, gdy chodzi o zaległość podatkową powstałą wskutek podwyższenia akcyzy lub opłaty monopolowej od stwierdzonych zapasów, o ile przeprowadzona egzekucja byłaby połączoną ze szkodą płatnika, a nie zachodzi niebezpieczeństwo nieściągalności;

3) umarzanie tych samych zaległości, które stały się dowodnie nieściągalnemi, o ile zaległość nie przekracza kwoty 50 zł.;

4) wydawanie orzeczeń karnych w ramach przewidzianych ustawą karną skarbową;

5) nadzwyczajne łagodzenie kar w myśl postanowień ustawy karnej skarbowej;

6) ostateczne nadawanie koncesyj pod nadzorem władz skarbowych II instancji na detaliczną sprzedaż wyrobów monopolu tytoniowego, a po przeprowadzeniu redukcji i rewizji koncesyj alkoholowych również na detaliczną sprzedaż wyrobów monopolu spirytusowego, oraz wszelkich wyrobów alkoholowych, a nadto tymczasowe nadawanie z wolnej ręki zezwoleń na hurtowną sprzedaż wyrobów monopolu tytoniowego aż do przeprowadzenia przepisanego postępowania i decyzji władzy wyższej, o ile utrzymanie opróżnionego chwilowo miejsca sprzedaży leży w interesie monopolu i konsumentów a kandydat posiada wszelkie, wymagane przepisami, warunki. O każdem opróżnieniu hurtowej sprzedaży wyrobów monopolu tytoniowego i o ewentualnem tymczasowem nadaniu ma urząd donieść przełożonej izbie skarbowej;

7) przeprowadzanie dochodzeń oraz przepisanego postępowania w sprawie stałego nadania koncesji na hurtową sprzedaż monopolu tytoniowego oraz wszelkich sprzedaży wyrobów alkoholowych a następnie przedkładanie spraw tych do decyzji właściwej izbie skarbowej;

8) poza normalną kontrolą i nadzorem nad przedsiębiorstwami, znajdującemi się w okręgu — przyjmowanie wszelkich przepisanych zgłoszeń o zamierzonem uruchomieniu przedsiębiorstw, wytwarzających przedmioty podlegające podatkom pośrednim lub opłatom monopolowym, przeprowadzanie lub zarządzanie urzędowych sprawdzeń, zatwierdzanie protokółów sprawdzań wszelkich przedsiębiorstw już istniejących, o ile urządzenie tych przedsiębiorstw odpowiada obowiązującym przepisom;

9) utrzymanie ewidencji:

a) przedsiębiorstw, wytwarzających lub przetwarzających przedmioty, podlegające podatkom pośrednim lub opłatom monopolowym,

b) przedsiębiorstw korzystających z ulg w spłacie podatków pośrednich lub opłat monopolowych,

c) detalicznych i hurtownych sprzedaży wyrobów monopolowych oraz wyrobów alkoholowych;

10) zwalnianie oleju mineralnego od podatku w całości lub w części w wypadkach niezastrzeżonych wyraźnie decyzji wyższej instancji;

11) przyznawanie za przepisanem zabezpieczeniem w ramach ustawowych okresów kredytowania podatków pośrednich i należności monopolowych do wysokości 5.000 zł.;

12) udzielanie zezwoleń na loterję fantową do kwoty 1.000 zł. kapitału gry przy zastosowaniu się zresztą do obowiązujących w tej mierze przepisów;

13) wydawanie zezwoleń na pobór spirytusu do preparatów leczniczych i naukowych oraz dla aptek i szpitali;

14) zatwierdzanie zastępców w koncesjonowanych przedsiębiorstwach sprzedaży wyrobów monopolowych oraz kierowników we wszystkich przedsiębiorstwach podlegających kontroli skarbowej;

15) wykonywanie z własnej inicjatywy lub też na zlecenie władzy przełożonej poza wymienionemi wypadkami także innych czynności w zakresie podatków pośrednich i monopoli państwowych oraz w innym zakresie (cło) celem zabezpieczenia interesów Skarbu Państwa. Wszelkie nadzwyczajne czynności, powzięte z własnej inicjatywy, powinny, być podane do wiadomości izby skarbowej.

§ 67. Do zakresu działania ncazelnika urzędu sk. akcyz i mon. należy:

a) kierownictwo urzędu, decyzja w sprawach należących do właściwości urzędu (§ 66) i kontrola podwładnego personelu tak urzędu jak i kontroli skarbowej;

b) osobista rewizja i kontrola wszystkich przedsiębiorstw, wytwarzających artykuły podlegające akcyzie względnie stanowiące przedmiot monopolu państwowego oraz większych zakładów handlowych, prywatnych, tudzież wszystkich zakładów monopolowych;

c) weryfikacja przedsiębiorstw, w myśl obowiązujących ustaw i przepisów;

d) załatwianie tajnych i poufnych spraw ogólnych i personalnych;

e) prowadzenie ważniejszych dochodzeń skarbowo-karnych i dyscyplinarnych;

f) ustawianie, tarowanie i kontrola działalności aparatów kontrolno - mierniczych w przedsiębiorstwach;

g) kontrolowanie czynności podwładnych organów kontroli skarbowej w wytwórniach i zakładach handlowych (§ 66) osobiście oraz zapomocą sprawdzania dzienników służbowych;

h) pouczanie podwładnego personelu;

i) wydawanie zarządzeń celem rychłego i prawidłowego biegu urzędowania;

j) kontrolowanie wszystkich ksiąg i zapisków prowadzonych w urzędzie;

k) lustracja czynności kancelaryjnej inspektorów oddziałów kontroli skarbowej i urzędników eksponowanych w terminach i w sposób w dotyczących instrukcjach wskazany.

§ 68. Czynności urzędu sk. akcyz i monopolów obejmują następujące 4 działy:

1) administracyjny,
2) akcyzowo-monopolowy,
3) karny,
4) rachunkowy.

§ 69. Do działu administracyjnego należą sprawy osobowe i dyscyplinarne podwładnych urzędników, ogólna kontrola działalności organów kontroli skarbowej, sprawdzanie dzienników służbowych urzędników kontroli skarbowej, sprawdzanie rachunków kosztów podróży i diet, statystyka roczna o działalności urzędu inspektorów i oddziałów kontroli skarbowej, wypłata poborów służbowych, diet i kosztów podróży, wreszcie wszelkie sprawy dotyczące kancelarji urzędu.

§ 70. Do działu akcyzowo-monopolowego należą sprawy dotyczące zakładów handlowych sprzedających artykuły podległe opłatom akcyzowym, sprawy loteryj fantowych, sprawy plantacyj tytoniowych, wydawanie koncesyj i patentów, zażalenia (rekursy) w sprawach koncesyjnych, zastępstwa koncesyjne, sprawy dodatków (opłat komunalnych do patentów akcyzowych), sprawy dotyczące komisji antyalkoholowej, ewidencja zakładów handlowych, sznurowanie (parafowanie) przepisanych rejestrów kontrolnych dla tych zakładów.

Referent działu akcyzowo-monopolowego prowadzi ewidencję zakładów przemysłowych, znajdujących się w okręgu urzędu, a podlegających kontroli skarbowej, inwentarz i ewidencję przyrządów kontrolnych, ewidencję kontroli działania aparatów mierniczych, przechowuje akta werefikacyjne, sprawdza dokonane obliczenia i wymiary naczyń w przedsiębiorstwach, załatwia sprawy techniczne, wreszcie wydaje zezwolenia na pobór spirytusu do celów technicznych.

§ 71. Do działu karnego należy prowadzenie dochodzeń skarbowo-karnych, wydawanie orzeczeń karnych, prowadzenie ewidencji i statystyka spraw karnych, obrona prawna interesów skarbowych w sądach w sprawach karnych skarbowych (pełnomocnicy skarbowi), czuwanie nad magazynem i likwidacją konfiskat i dowodów rzeczowych, zarządzanie licytacji i ściąganie grzywien.

§ 72. Do działu rachunkowego należy: kontrola patentów i wymiaru dodatkowych opłat akcyzowych i komunalnych od wyrobu, kontrola dodatkowego opodatkowania produktów znajdujących się w obiegu handlowym przy podwyższeniu opłat akcyzowych, kontrola kredytów i odroczeń podatkowych udzielonych przedsiębiorcom, kontrola obrotu produktami podlegającemi opłatom akcyzowym (świadectwa przewozowe, listy kon-

wojowe i t. d.), parafowanie i poświadczanie przepisanych ksiąg i rejestrów fabrycznych, sprawdzanie wykazów rachunkowych i odpisów ksiąg, protokółów denaturacji spirytusu środkiem szczególnym, obrachunków wina, piwa i drożdży, przepisanych wykazów statystycznych, rewizyj obrachunkowych w przedsiębiorstwach, o ile protokóły obrachunków wpływają do urzędu, prowadzenie statystyki wyrobu i obrotu artykułów podlegających opłatom akcyzowym lub monopolowym, prowadzenie wykazu gorzelń i innych zakładów przemysłowych, podlegających kontroli skarbowej, wreszcie czuwanie nad należytem ściąganiem należności akcyzowo-monopolowych.

Kasy skarbowe.

I. Organizacja i zakres działania kas skarbowych.

§ 73. Kasy skarbowe pobierają i przechowują pieniądze i inne walory na rachunek Skarbu Państwa, dokonywują wypłat na podstawie właściwych poleceń i prowadzą rachunkowość wpływów i wydatków państwowych.

Kasy skarbowe prowadzą księgi biercze danin publicznych i wykonywują przymusowe ściąganie zaległości podatków oraz opłat.

Kasom skarbowym mogą być poruczane niektóre czynności bankowe i tym podobne.

Kasy skarbowe zaopatrują urzędy oraz dystrybutorów i poszczególnych nabywców w znaki wartościowe.

Ponadto kasy skarbowe przyjmują i wydają sumy depozytowe, komunalne i fundusze specjalne i prowadzą księgi obrotu tych sum.

W miarę osobnych zarządzeń kasy skarbowe sprzedają i skupują państwowe papiery wartościowe, pośredniczą w ich konwersji i innych operacjach oraz opłacają kupony.

§ 74. Kasy skarbowe podlegają izbom skarbowym, które wykonywują nadzór nad kasami bądź to bezpośrednio, bądź też za pośrednictwem urzędów skarbowych.

Przy kasach skarbowych mogą być otwierane kasy pomocnicze.

§ 75. Kasy skarbowe mogą pobierać wpływy na rachunek innych kas państwowych, a w niektórych wypadkach, określonych w osobnych rozporządzeniach, mogą dokonywać wypłat na rachunek tych kas.

Kasy skarbowe mogą również na zasadzie osobnych przepisów dokonywać obrotów za pośrednictwem Banku Polskiego oraz Pocztowej Kasy Oszczędności.

§ 76. Czynnościami kasy skarbowej kierują naczelnik kasy i księgowy, względnie ich zastępcy. Obydwaj są odpowiedzialni solidarnie za wszelkie czynności kasowe i podpisują wszelkie pisma urzędowe oraz sprawozdania i rachunki kasowe. Obok nich w kasach urzęduje personel pomocniczy (skarbnik, kontroler i t. p.), stosownie do wyznaczonego etatu.

§ 77. Naczelnik kasy jest głównym zwierzchnikiem personelu i administratorem potrzeb kasy, kieruje wraz z księgowym jej czynnościami, odpowiada solidarnie z księgowym za całość przechowywanych sum i walorów, za prawidłowe prowadzenie rachunkowości i za terminowe dostarczanie sprawozdań i wykazów.

W szczególności do naczelnika kasy należy:

a) prowadzenie akt osobowych wszystkich pracowników kasowych i kwalifikowanie tych pracowników w porozumieniu z księgowym, który swym podpisem stwierdza zgodę na opisanie kwalifikacyjne. Księgowy jest uprawniony podać w opisaniu kwalifikacyjnem odmienną swoją opinję;

b) podział czynności pomiędzy pracowników kasy w porozumieniu z księgowym i baczenie, aby praca była równomierną;

c) zaznajamianie urzędników z nowemi przepisami i instrukcjami;

d) zwracanie uwagi na to, aby interesanci byli załatwiani możliwie szybko i uprzejmie;

e) otwieranie i przeglądanie wszelkich pism, otrzymanych przez kasę, bezpośrednio załatwianie ich lub przeznaczanie do załatwienia innym urzędnikom. Otwieranie przesyłek pieniężnych i wartościowych może być dokonywane przez naczelnika kasy tylko w obecności księgowego;

f) przechowywanie pism poufnych, kluczy do odczytywania szyfrowych depesz, uwierzytelnień i wzorów, podpisów osób uwierzytelnionych;

g) piecza nad zaopatrzeniem kasy w odpowiedni zapas gotówki, znaków wartościowych, tudzież potrzebne rekwizyty, księgi, druki i materjały piśmienne;

h) czuwanie nad bezpieczeństwem skarbca, wyjednywanie potrzebnej ku temu straży wojskowej lub policyjnej;

i) staranie się o odpowiednie pomieszczenie dla kasy i skarbca, piecze nad dobrym stanem lokalu i inne czynności natury gospodarczej;

j) prowadzenie księgi skarbca, tudzież księgi inwentarza ruchomości i utensylij kasowych;

k) przechowywanie kluczy od jednego zamka od skarbca i szaf opancerzonych, każdorazowe otwieranie i zamykanie skarbca i szaf — łącznie z księgowym;

l) obecność przy rewizjach kasy;

ł) niezwłoczne zawiadamianie naczelnika urzędu skarbowego podatków i opłat tudzież izby skarbowej o wszelkich ważniejszych wypadkach w kasie, jako to: znaczniejszych deficytach, nadużyciach urzędników, pożarze, rabunkach, kradzieży i t. p

m) czuwanie nad terminowem wysyłaniem wszelkich sprawozdań i wykazów do odpowiednich urzędów;

n) prowadzenie ewidencyjnego zapisku na klucze kasowe;

o) wykonywanie wszelkich innych czynności, zleconych mu specjalnemi przepisami.

§ 78. W kasach mniejszych, o niewielkich obrotach, naczelnik kasy sprawuje też czynności kasjerskie, całkowicie lub częściowo (pobory lub wypłaty).

§ 79. Księgowy jest kierownikiem rachunkowości, odpowiedzialnym za terminowe i prawidłowe prowadzenie wszelkich ksiąg, rachunków, zestawień, wyciągów i sprawozdań. Osobiście prowadzi najważniejsze księgi i rachunki. W ręku księgowego znajdują się klucze od drugiego zamka skarbca i od szaf opancerzonych. Jeżeli szafy opancerzone są o trzech zamkach natenczas naczelnik kasy posiada klucze od zamków górnego i środkowego, księgowy zaś klucze od dolnego zamka.

Księgowy uczestniczy w każdorazowem otwieraniu i zamykaniu szaf opancerzonych i skarbca i ponosi łączną z naczelnikiem kasy odpowiedzialność za bezpieczeństwo i całość funduszów skarbowych, podpisuje obok naczelnika kasy sprawozdania i inne pisma urzędowe, wszelkie rachunki, dzienniki i wykazy i jest obecny przy rewizji kasy.

Ponadto współdziała z naczelnikiem kasy w czynnościach, wymienionych w § 77, o ile wymagają jego uczestnictwa.

§ 80. Księgowy jest zastępcą naczelnika kasy na wypadek jego nieobecności i wówczas należą do niego wszelkie prawa i obowiązki naczelnika. Prezes izby skarbowej może jednak do zastępstwa nieobecnego naczelnika kasy delegować innego urzędnika skarbowego.

W razie nieobecności księgowego, lub w razie delegowania go do zastępstwa nieobecnego naczelnika kasy, obowiązki księgowego przechodzą na najstarszego hierarchicznie urzędnika względnie na urzędnika, wyznaczonego przez prezesa izby skarbowej.

W razie wyznaczenia księgowego na zastępcę naczelnika kasy, klucze naczelnika otrzymuje nie księgowy, lecz urzędnik, wyznaczony na zastępcę księgowego.

§ 81. Skarbnik dokonywa wypłat lub przyjmuje wpłaty, prowadząc przytem niektóre księgi kasowe, z wyjątkiem dzienników przychodu i rozchodu, a nadto w miarę potrzeby wykonywa także inne czynności z polecenia naczelnika kasy.

Nieobecnego skarbnika zastępuje jeden z urzędników kasy, wyznaczony przez naczelnika kasy w porozumieniu z księgowym.

§ 82. Pomocnicy księgowego (kontrolerzy, asystenci rachunkowi, rachmistrze) prowadzą pod jego kierunkiem poszczególne rachunki i księgi, stosownie do podziału czynności, sporządzonego przez naczelnika w porozumieniu z księgowym.

§ 83. Inni urzędnicy pomocniczy wykonywują czynności poruczone im przez naczelnika kasy w porozumieniu z księgowym pod kierunkiem tych urzędników, którym do pomocy są przydzieleni.

§ 84. Woźni czuwają nad bezpieczeństwem kasy i skarbca, pełniąc dyżury, uczestniczą w przenoszeniu i przewożeniu sum pieniężnych i innych walorów, pomagają w liczeniu pieniędzy i w sprzedaży znaków stemplowych i blankietów wekslowych oraz dbają o czystość w lokalach urzędowych.

§ 85. Szczegółowe postanowienia o prowadzeniu czynności kasowych i rachunkowości zawarte są w osobnych instrukcjach kasowych.

II. Stosunek kas skarbowych do urzędów państwowych i związków komunalnych z szczególnem uwzględnieniem stosunku do urzędów skarbowych.

§ 86. Kasy skarbowe pobierają wpływy na rachunek urzędów państwowych oraz dodatki do podatków państwowych na rzecz związków komunalnych i uskuteczniają wypłaty na podstawie ich zleceń, udzielając im w zakresie odnośnych wpłat i wypłat wszelkich wyjaśnień względnie przesyłając im stosowne zawiadomienia.

§ 87. Kasy skarbowe prowadzą księgi biercze danin publicznych, założone przez władze wymiarowe i przeprowadzają w księgach tych zmiany tylko na podstawie pisemnych zawiadomień, udzielanych im przez te władze.

Ponadto kasy przeprowadzają przez sekwestratorów przymusowe ściąganie zaległości podatków i opłat na podstawie upoważnień naczelników urzędów skarbowych.

§ 88. Nadzór nad sprawnością akcji przymusowego ściągania zaległości podatków i opłat wykonywa naczelnik urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych lub jego zastępca i ponosi za tę akcję odpowiedzialność wespół z kierowniczymi urzędnikami kasy. W tym zakresie może żądać wiadomości o wpłatach podatkowych oraz o postępie akcji egzekucyjnej i w porozumieniu z kierowniczymi urzędnikami kasy wydawać stosowne zarządzenia, zmierzające do wzmocnienia akcji egzekucyjnej przez przydzielenie personelu z urzędu skarbowego bądź też przez użycie niezatrudnionego w pełni w danym czasie personelu kasy, jednak pod warunkiem, że pilne i konieczne agendy kasowe na tem nie ucierpią.

W razie różnicy zdań co do możliwości użycia w danym czasie personelu kasowego do czynności egzekucyjnych, rozstrzyga izba skarbowa.

Ponadto naczelnikowi urzędu skarbowego przysługuje prawo nadzoru nad prawidłowem i terminowem prowadzeniem przez kasę ksiąg bierczych podatków i opłat.

§ 89. W miejscowościach będących siedzibą dwu lub więcej urzędów skarbowych podatków i opłat (urzędu opłat stemplowych), mogą być utworzone osobne urzędy egzekucyjne celem prowadzenia akcji przymusowego ściągania zaległości podatków i opłat. Przy urzędzie egzekucyjnym może być uruchomiona kasa poborowa.

Naczelnikowi urzędu egzekucyjnego przysługuje prawo nadzoru nad prawidłowem i terminowem prowadzeniem przez kasę poborową ksiąg bierczych podatków i opłat.

§ 90. Naczelnik urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych sprawuje ogólny nadzór nad personelem kasy pod względem zachowania się w biurze i poza biurem tudzież przestrzegania godzin urzędowych, interwenjuje w razie zażaleń, publiczności na nieprawidłowe działanie kasy i w tym zakresie, jak również w zakresie określonym w § 88 jest uprawniony i obowiązany do donoszenia izbie skarbowej o swych spostrzeżeniach.

§ 91. Naczelnik urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych wydaje swą opinję w opisaniach kwalifikacyjnych urzędników kasy.

W wypadkach uzasadnionych podejrzeń o nadużycia w kasie naczelnik urzędu skarbowego powinien samodzielnie przeprowadzić niespodziewaną rewizję kasy i o powodach tejże rewizji oraz o jej wyniku donieść izbie skarbowej.

Postanowienia końcowe.

§ 92. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1927 r. Z tymże dniem tracą moc obowiązującą przepisy dotychczasowych rozporządzeń wykonawczych do ustawy o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych w zakresie unormowanym niniejszem rozporządzeniem.

§ 93. Terytorjalny zakres działania władz i urzędów skarbowych określony dotychczas obowiązującemi rozporządzeniami utrzymuje się nadal w mocy.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz*

(Dz. U. R. P. Nr. 66 z dnia 27 lipca 1927 r., poz. 588).

Przepisy celne.

250.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 9 lipca 1927 r.

w sprawie ceł wywozowych.

Na zasadzie art. 7 a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777), zarządza się co następuje:

§ 1. Pozycję 242 taryfy celnej w zakresie „wywozu" w brzmieniu ustalonem w § 1 rozporządzenia z dnia 28 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 536) uzupełnia się przez dodanie następującej uwagi:

„UWAGA. Szmaty, skrawki tkanin, stare: liny, powrozy i sznurki; skrawki papieru i makulatura, wymienione w poz. 242, za pozwoleniem Min. Skarbu . . . . bez cła".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 66 z dnia 27 lipca 1927 r., poz. 589).

251.

OKÓLNIK L. DC/6061/I/27.

z dn. 25 lipca 1927 r.

w sprawie opłaty stemplowej od zaświadczeń na przywożone z zagranicy towary.

Do Dyrekcji Ceł w Warszawie, Wilnie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie oraz kolejowych urzędów celnych, położonych w obrębie tych Dyrekcji.

Wyjaśnie się, że zaświadczenia wystawiane przez urzędy celne z mocy § 17 rozporządzenia z dn. 15 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 482) na przywożone z zagranicy walory, jako to pieniądze w gotówce, czeki, przekazy, akredytywy, weksle i wszelkie zobowiązania pieniężne zarówno w walucie zagranicznej, jak i w walucie polskiej, są wolne od opłaty stemplowej, a to w myśl art. 160 pkt. 1 w związku z art. 142 pkt. 1 i 23 Ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570).

(—) Dr. *Rasiński*
Dyrektor Departamentu Ceł.

252.

OKÓLNIK L. DC/14775/III/27

w sprawie sprostowania błędu w konwencji handlowej polsko-czechosłowackiej.

Do Wszystkich Dyrekcji Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W Dzienniku Ustaw Nr. 56, poz. 503 z dnia 27 czerwca 1927 r. ogłoszono obwieszczenie Ministerstwa Spraw Zagranicznych z dn. 9 maja 1927, dotyczące sprostowania błędu w tekście konwencji handlowej i II protokółu dodatkowego do konwencji handlowej pomiędzy Rzeczypospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką, podpisanych w Warszawie dnia 23 kwietnia 1925 r.

W związku z powyższem w okólniku L. DC/15621/III 26 z dn. 30.X.26 w sprawie stawek celnych konwencyjnych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 31, poz. 340 z dn. 4.XII.26) odnośna uwaga do poz. 177 winna mieć brzmienie następujące:

1) rurki z papieru, chociażby *klejone* do nawijania przędzy zalicza się do poz. 177 punkt 17.

Wymienione wyżej skorygowane brzmienie uwagi obowiązuje od dnia wejścia w życie konwencji polsko-czechosłowackiej t. j. od dnia *6 listopada 1926 roku.*

O ile zatem rurki z papieru, chociażby klejone, do nawijania przędzy clone były inaczej, upoważnia się Dyrekcję do zarządzenia sprostowań i ewentualnego zwrotu różnicy należności celnych.

Warszawa, dnia 30 lipca 1927 r.

(—) Dr. *Rasiński*
Dyrektor Departamentu Ceł.

Sprawy walutowe.

253.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 czerwca 1927 r.

o wysokości sumy, do jakiej mogą być przyjmowane papiery wartościowe przez władze i urzędy państwowe, jako wadja przy przetargach oraz kaucje na zabezpieczenie wszelkiego rodzaju umów lub zaliczek, wypłacanych na dostawy i roboty rządowe, jak również na zabezpieczenie udzielanych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celnych i transportowych.

Termin płatn. kuponu	NAZWA PAPIERU	Wartość nominalna	Wartość depozyt. w zł.
	A. Papiery państwowe.		
1/IV i 1/X	8% państw. poż. konw. (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 55 poz. 543)	w złocie 100 zł.	140
1/IV i 1/X	6% poż. dol. z r. 1918—1920 r.	dol. 100	600
1/II i 1/VIII	10% poż. kol. Serja I (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 105 poz. 40), oraz rozporządzenie Ministra Skarbu (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 83 poz. 798)	w złocie 100 zł.	140
2/I i 1/VII	5% państw. poż. konw. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 96 poz. 560)	Zł. 100	50
2/I i 1/VII	5% konwers. poż. kol. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 89 poz. 509)	Zł. 100	45
1/II i 1/VIII	5% obl. Serji II prem. poż. dol. (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 129 poz. 919)	dol. 5	40
	B. Listy zastawne i obligacje państwowych instytucyj kredytowych.		
30/VI i 31/XII	8% list. zast. B. G. K., opiewające na złote w złocie, Serja A, B, C, D, E	w złocie 100 zł.	120
1/IV i 1/X	8% obl. komun. B. G. K., opiewające na złote w złocie wzgl. franki szwajc., wzgl. dolary, funty sterl., lub floreny holenderskie	w złocie 100 zł.	120
1/IV i 1/X	4½% list. zast. b. Banku Krajowego Serja II, III, IV, V, przejęte i skonwertowane przez Bank Gosp. Kraj. na złote	100 zł.	40
1/IV i 1/X	4% konw. list. zast. b. Banku Krajowego Serja II, III, IV i V, przejęte i skonwertowane przez Bank Gosp. Kr. na złote	100 zł.	35
1/IV i 1/X	4½% obl. komun. b. Banku Kraj. Serje B, C, D, przejęte i skonwertowane przez B. G. K. na złote	100 zł.	40
1/IV i 1/X	4% obl. komun. b. Banku Kraj., przejęte i skonwertowane przez B. G. K. na złote	100 zł.	35
2/I i 2/VI	8% list. zast. Państw. Banku Roln. wzgl. zobowiązania na te listy	w złocie 100 zł.	120
	C. Listy zastawne instytucyj kredytowych prywatnych, gwarantowane przez Skarb Państwa.		
1/IV i 1/X	7 i 8% listy zast. Tow. Kred. Przem. Pol. (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 113 poz. 737)	Ł 1	30
	D. Listy zastawne krajowych towarzystw kredytu długoterminowego za zabezpieczeniem prawnem (pupilarnem) w rozumieniu §§ 3 i 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 953)		
	E. **Akcje Banku Polskiego.**	zł. 100	90

Papiery wartościowe, przyjmowane jako wadja i kaucje, winny być zaopatrzone w bieżący kupon.

Uprzednie obwieszczenia w tymże przedmiocie tracą moc obowiązującą.

Przepisy niniejsze obowiązują z dniem ogłoszenia.

Za Ministra Skarbu: (—) *Góra*,
Podsekretarz Stanu.

(Monitor Polski z dnia 23 lipca 1927 r. Nr. 166 poz. 426).

Przepisy Karno-skarbowe.

254.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 lipca 1927 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 6 grudnia 1926 r. w sprawie upoważnienia urzędów celnych do przeprowadzenia śledztw i rozstrzygania spraw karno-skarbowych oraz ustalenia okręgów ich terytorjalnej wiadomości (Dz. U. R. P. Nr. 122, poz. 708).

Na podstawie art. 144 ust. 4 ustawy karnej skarbowej z dn. 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609) oraz § 4 rozporządzenia Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dn. 15 listopada 1926 r. o wykonaniu ustawy karnej skarbowej (Dz. U. R. P. Nr. 120, poz. 693) zarządzam co następuje:

§ 1. Do przeprowadzania śledztw i rozstrzygania spraw karno-skarbowych upoważnia się oprócz urzędów celnych, wymienionych w § 1 rozporządzenia z dn. 6 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 122, poz. 708) również położony na obszarze dyrekcji ceł Wilno urząd celny II kl. Filipów, którego okrąg jurysdykcyjny obejmuje powiat suwalski.

Równocześnie powiat suwalski wyklucza się z okręgu jurysdykcyjnego urzędu celnego w Raczkach, do którego dotychczas należał.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. Nr. 67 z dnia 30 lipca 1927 r., poz. 597).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

255.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 lipca 1927 r.

w sprawie należności za podróże służbowe, delegacje (odkomendorowania) i przeniesienia, odbywane poza granicami Państwa.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) i art. 6 § 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1. § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 23 września 1925 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia, odbywane poza granicami Państwa przez funkcjonarjuszów państwowych, sędziów, prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 711) otrzymuje następujące brzmienie:

„Rozporządzenie niniejsze normuje należności za odbywane poza granicami Państwa podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r., praktykantów wsłużbie administracyjnej, sędziów, prokuratorów i kandydatów na stanowiska sędziowskie, wojskowych zawodowych, wojskowych, wymienionych w art. 111, 112, 113 i 114 wyżej powołanej ustawy, oraz szeregowych niezawodowych".

§ 2. § 2 wymienionego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów otrzymuje brzmienie następujące;

„Należności, unormowane niniejszem rozporządzeniem, przysługują w czasie podróży zagranicą od chwili przejazdu do chwili powrotu przez polski punkt graniczny. Za czas podróży i pobytu na obszarze Państwa Polskiego przysługują diety i zwrot kosztów podróży według norm, ustalonych dla podróży służbowych w kraju, z wyjątkiem zwrotu kosztów przejazdu koleją oraz przewozu koleją bagażu podróżnego, a przy podróżach kurjerów dyplomatycznych oraz przesiedleniach także kosztów dorożek i tragarzy, do którego to zwrotu mają zastosowanie §§ 13, 16 ust. 2 i 17 niniejszego rozporządzenia.

Przy podróżach zagranicznych przysługują przez cały czas podróży i pobytu poza granicami Państwa diety, przewidziane dla krańcowego punktu tej podróży. W razie jednak zatrzymania się w drodze dłużej, niż 24 godziny, przysługują za ten czas diety według normy stawek, ustalonych dla państwa, w którem się zatrzymano.

W wypadku podróży z zagranicy do kraju należą się za czas podróży do granicy Państwa Polskiego diety według norm, przewidzianych dla państwa, z którego odbywa się podróż z zastosowaniem przepisu, zawartego w drugiem zdaniu poprzedniego ustępu.

Za podróże służbowe pracowników kolejowych z kraju do stacyj kolejowych (miejscowości) granicznych, położonych na obcem terytorjum, przysługują diety według norm, przewidzianych dla podróży służbowych w kraju".

§ 3. § 4 powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów otrzymuje następujące brzmienie:
„Diety ustala się jak następuje:

1. Azja z wyjątkiem obszaru, wchodzącego w skład Turcji i Związku Socjalistycznych Republik Rad, Afryka, Ameryka i Australja.

Grupa uposażenia	I—IV	dol. am.	13
„ „	V—VI	„ „	11
„ „	VII—IX	„ „	9
„ „	X—XII	„ „	5
„ „	XIII—XVI	„ „	4

2. Wielka Brytanja.

Grupa uposażenia	I—IV	dol. am.	11
" "	V—VI	" "	9
" "	VII—IX	" "	7
" "	X—XII	" "	4
" "	XIII—XVI	" "	3

3. Danja, Holandja, Norwegja i Szwecja.

Grupa uposażenia	I—IV	dol. am.	10
" "	V—VI	" "	8
" "	VII—IX	" "	6
" "	X—XII	" "	3
" "	XIII—XVI	" "	2½

4. Turcja i Związek Socjalistycznych Republik Rad.

Grupa uposażenia	I—IV	dol. am.	9
" "	V—VI	" "	7
" "	VII—IX	" "	5
" "	X—XII	" "	3
" "	XIII—XVI	" "	2,25

5. Szwajcarja.

Grupa uposażenia	I—IV	fr. szw.	32
" "	V—VI	" "	27
" "	VII—IX	" "	21
" "	X—XII	" "	15
" "	XIII—XVI	" "	10

6. Niemcy.

Grupa uposażenia	I—IV	mk. n.	28
" "	V—VI	" "	22
" "	VII—IX	" "	17
" "	X—XII	" "	12
" "	XIII—XVI	" "	10

7. Belgja, Francja, Grecja, Hiszpanja, Portugalja i Włochy.

Grupa uposażenia	I—IV	fr. szw.	30
" "	V—VI	" "	26
" "	VII—IX	" "	21
" "	X—XII	" "	13
" "	XIII—XVI	" "	8

8. Austja, Finlandja i Węgry.

Grupa uposażenia	I—IV	fr. szw.	25
" "	V—VI	" "	22
" "	VII—IX	" "	18
" "	X—XII	" "	12
" "	XIII—XVI	" "	8

9. Bułgarja, Estonja, Jugosławja, Łotwa i Rumunja.

Grupa uposażenia	I—IV	fr. szw.	23
" "	V—VI	" "	19
" "	VII—IX	" "	16
" "	X—XII	" "	10
" "	XIII—XVI	" "	10

10. Czechosłowacja.

Grupa uposażenia	I—IV	kor. cz.	150
" "	V—VI	" "	125
" "	VII—IX	" "	95
" "	X—XII	" "	60
" "	XII—XVI	" "	50

Diety należne przy podróżach do państw wymienionych pod 7), 8) i 9), płatne są we frankach francuskich lub w walucie tego kraju, do którego wyjeżdża funkcjonarjusz, lub w którym się zatrzymuje po drodze dłużej niż 24 godzin, według przeciętnego kursu franka szwajcarskiego w dniu, poprzedzającym rozpoczęcie podróży na giełdzie stolicy tego kraju, do którego podróż się odbywa. Przy podróżach dłużej trwających oraz delegacjach (odkomenderowaniach), przy których wypłata diet ma miejsce miesięcznie, obliczanie diet następuje według kursu franka szwajcarskiego z ostatniego dnia miesiąca, poprzedzającego wypłatę.

§ 4. Ustęp pierwszy § 6 wyżej wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów otrzymuje następujące brzmienie:

„Po upływie dwu pierwszych tygodni delegacji (odkomenderowania), liczonych od następnego dnia po przybyciu do miejsca delegacji (odkomenderowania), wypłaca się utrzymującym rodzinę w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. diety zmniejszone o 20%, samotnym w rozumieniu powyższego artykułu—diety zmniejszone o 40%".

§ 5. § 7 tegoż rozporządzenia Rady Ministrów otrzymuje następujące brzmienie:

„Jednostką obliczenia diet jest 24-godzinny okres czasu, liczący od chwili rozpoczęcia podróży do chwili ukończenia podróży.

Za czas krótszy, niż 24 godziny, wypłaca się całą dietę, jeżeli czynność służbowa łącznie z podróżą lub sama podróż odbywała się w porze nocnej co najmniej przez 6 godzin między 21-ą a 6-tą godziną, w przeciwnym razie wypłaca się tylko połowę diet, o ile czynność służbowa łącznie z podróżą lub sama podróż trwała co najmniej 6 godzin.

Jeżeli w ciągu 24 godzinnego czasu podróż służbowa odbywała się zarówno na obszarze Państwa Polskiego, jak i na terytorjum zagranicznem, a pobyt na terytorjum zagranicznem, trwał co najmniej 6 godzin, należą się diety zagraniczne".

§ 6. Po § 10 wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów dodaje się następujący § 10a.

„Przepisy, zawarte §§ 9 i 10, stosują się również do podróży, pozostających w związku z przeniesieniem na inne miejsce służbowe (§ 3 ust. 3)".

§ 7. § 11 wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów otrzymuje następujące brzmienie:

„Wojskowym, odkomenderowanym zagranicę, przysługują po nieprzerwanym rocznym pobycie zagranicą w charakterze odkomenderowanego w każdym następnym roku pobytu zagranicą diety za

czas urlopu wypoczynkowego, spędzonego zagranicą, nie za dłuższy jednak okres czasu, niż za cztery tygodnie".

§ 8. § 12 wyżej wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów uchyla się.

§ 9. Po ustępie piątym § 13 wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów wstawia się następujący ustęp:

„Funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, którym w myśl postanowienia zawartego w ustępie drugim niniejszego paragrafu przysługuje zwrot ceny biletu I kl., zwraca się przy podróżach, pozostających w związku z przeniesieniem na inne miejsce służbowe (§ 3 ust. 3), faktycznie przeniesiony i udowodniony koszt przejazdu wozem sypialnym, o ile zachodzą warunki, ustalone w punktach a) i d) ustępu piątego niniejszego paragrafu".

§ 10. Po § 13 wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów wstawia się następujące paragrafy 13a i 13b.

„§ 13a: Przy przejazdach linjami kolejowemi Związku Socjalistycznych Republik Rad zwraca się funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy od I — XII cenę t. zw. miękkiego miejsca, zaś pobierającym uposażenie według grupy od XIII — XVI cenę t. zw. twardego miejsca. Przy przejazdach wymienionemi linjami zwraca się ponadto, pod warunkami ustalonemi w punktach a) i d) ustępu piątego § 13, pobierającym uposażenie według grupy I — VI koszt przejazdu wozem sypialnym na miejscu I kategorji, zaś pobierającym uposażenie według grupy od VII — XII — koszt przejazdu wozem sypialnym na miejscu II kategorji. Funkcjonarjusze państwowi i wojskowi, pobierający uposażenie według grupy od XIII — XVI, otrzymują pod warunkiem, ustalonym w punkcie a ustępu piątego § 13, zwrot ceny t. zw. „miejscówki".

§ 13b: Wyszczególnieni w § 1 wojskowi, wyjeżdżający pierwszy raz zagranicę służbowo, otrzymują tytułem ryczałtu na uzupełnienie ubrania cywilnego kwotę 250 zł. Wojskowi, wyjeżdżający zagranicę ponownie po upływie 3 lat od daty otrzymania ryczałtu oraz przebywający służbowo zagranicą bez przerwy dłużej, niż rok, otrzymują jako ryczałt na uzupełnienie ubrania cywilnego kwotę 145 zł.".

§ 11. W ustępie pierwszym § 16 wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów zastępuje się cyfrę „100" cyfrą „50".

§ 12. Ustęp przedostatni § 20 powyższego rozporządzenia Rady Ministrów otrzymuje następujące brzmienie:

„Skarb Państwa zwraca udowodnione koszty ubezpieczenia przewożonego urządzenia domowego do wysokości, nieprzekraczającej w stosunku do kierowników poselstw i konsulatów 15%, w stosunku zaś pozostałych urzędników i oficerów 10% norm, o których mowa w pierwszych trzech ustępach niniejszego paragrafu. Zwrot kosztów urządzenia domowego łącznie ze zwrotem kosztów ubezpieczenia nie może jednak przekraczać tychże norm".

§ 13. Po § 26 wyżej wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów wstawia się § 26-a o brzmieniu następującem:

„Funkcjonarjusze państwowi i wojskowi, odbywający podróże w charakterze kurjerów dyplomatycznych do miejscowości, objętych normalnemi rutami kurjerskiemi, otrzymują ryczałt, którego wysokość dla poszczególnych rat ustali Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Ryczałt ten obejmuje: diety obliczone za czas podróży, ustalony rutą kurjerską, cenę biletów kolejowych (statku) najwyższej klasy (na obszarze Państwa cena połowy biletu), oraz miejsca w wozach sypialnych, o ile jest to dla danych rut kurjerskich ze względów służbowych konieczne, jak również przypuszczalne koszty dojazdów do i z dworców kolejowych, względnie przystani oraz usług tragarzy przy każdym dojeździe i odjeździe. Waluty, w jakich będzie wypłacany powyższy ryczałt, ustali Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

W razie częściowego tylko odbycia podróży kurjer obowiązany jest zwrócić odpowiednią część ryczałtu.

Za absolutorjum dla wydanego ryczałtu służy stwierdzenie przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, że podróż, na którą kurjer otrzymał ryczałt, została odbyta.

Oprócz ryczałtu, o którym wyżej mowa, otrzymują kurjerzy zwrot faktycznie poniesionego i udowodnionego kosztu przewozu t. zw. bagażu administracyjnego, o ile przedłożą odpowiedni rachunek w nieprzekraczalnym terminie 14-dniowym, który liczy się od dnia następującego po dniu powrotu z podróży. Przekroczenie terminu powoduje utratę prawa do zwrotu powyższego wydatku. Zaliczki na pokrycie kosztów przewozu bagażu przyznaje się w drodze wyjątku w wypadkach, w których kurjer zmuszony jest zabrać znaczną ilość bagażu".

§ 14. W § 27 wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów zastępuje się wyrazy „Prezes Rady Ministrów" słowami „Minister Skarbu".

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie również do jeszcze niezlikwidowanych należności za podróże, odbyte przed tym dniem.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister Skarbu:
(—) G. Czechowicz.

(Dz. U. R. P. z dnia 22 lipca 1927 r. Nr. 65, poz. 579).

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 22. Nr. 37669. 9/VIII. 1927 r. — 6000.